

عنوان مقاله:

بررسی اثرات رشد گردشگری بر تولید ناخالص داخلی، نمونه موردی ایران

محل انتشار:

فصلنامه اقتصاد کاربردی، دوره 8، شماره 27 (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

مهدی تقوی - استناد تمام دانشگاه علامه طباطبائی

پویان صفایی - کارشناسی ارشد مدیریت بازرگانی و کارشناس مالی مرکز تحقیقات مسکن و شهرسازی

عادلہ کرد - کارشناسی ارشد مدیریت گردشگری و کارشناس حمل و نقل مرکز تحقیقات مسکن و شهرسازی

خلاصه مقاله:

گردشگری به عنوان یکی از بخشهای عمده اجتماعی و اقتصادی جهان شکل گرفته و می تواند تاثیر انکارناپذیری در عملکرد کلان اقتصادی کشورها داشته باشد؛ اقتصاد تک محصولی دلیل مناسبی برای گسترش توریسم به جهت تنوع بخشی به اقتصاد است، چون اقتصاد کشورهایی که منکی به یک درآمد می باشند با کمترین تغییرات قیمتی در بازارهای بین المللی یا تحریم اقتصادی از طرف کشورهای قدرتمند دنیا، سریع تحت تاثیر قرار می گیرد. تحقیق حاضر قصد دارد به بررسی اثرات تغییرات گردشگری بر تولید ناخالص داخلی کشور بپردازد تا از این طریق بتوان جایگاه فعلی گردشگری در اقتصاد کشور ایران را شناسایی کرده و سپس برای افزایش نقش و سهم آن در اقتصاد برنامه ریزی و اقدامات لازم انجام شود. در این راستا با استفاده از رویکردی پس رویدادی رابطه بین تولید ناخالص داخلی به تغییرات رشد گردشگری بررسی می شود. برای نیل به این هدف، با توجه به خصلت زمانی متغیرها، از روش مدلسازی VECM به منظور تعیین میزان و شدت رابطه بین متغیرهای مرتبط با گردشگری و تولید ناخالص داخلی استفاده گردیده است. بر اساس نتایج مدل VECM، اثر کوتاه مدت تغییرات درآمد بخش گردشگری بر تولید ناخالص داخلی معنادار (غیر صفر) و معادل ۰.۷۳ می باشد که از نظر آماری در سطح ۵ درصد معنادار است و اثر کوتاه مدت تغییرات تعداد گردشگران بر تولید ناخالص داخلی معنادار (غیر صفر) و معادل ۰.۴۶ می باشد که از نظر آماری در سطح ۵ درصد معنادار است لذا اتخاذ سیاست های افزایش دهنده درآمد بخش گردشگری می تواند جزء ابزارهای موثر در افزایش تولید ناخالص داخلی باشد.

کلمات کلیدی:

تولید ناخالص، گردشگری، مدل VECM

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1324550>

